

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿ إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ أَمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴾
 سورة التوبة 18

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
 « مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ »
 مسلم، كتاب المساجد، 533

Kære muslimer!

Ṣalāh (bønnen) er en af Īmāns (troens) søjler. Den er det stærkeste bånd mellem os og Allah (Subḥānahu wa Ta'ālā). Som I allerede ved, kan man godt bede sin Ṣalāh alene, men når man beder sammen med andre, bliver den en fælles handling. Masājid (moskéer) er Allahs hjem, og menigheden (dvs. Jama'ah) er de troende, som holder disse hjem levende.

Vi skal huske på, at Profeten (ﷺ) roste fællesbønnen og advarede mod at holde sig væk fra Jama'ah. Han sagde meget tydeligt: *"Allahs barmhjertighed er med fællesskabet (jama'ah). Den, der holder sig væk fra fællesskabet, vil få en del af ilden."*

Kære troende!

Profeten (ﷺ) udsatte aldrig sin Ṣalāh og undlod ikke at bede med menigheden.

Han gik altid i moskéen, stod i række med sine Ṣaḥābah og bad sammen med dem. De første generationer af muslimer var meget omhyggelige med at følge dette eksempel. For dem var moskéen livets centrum. At misse en bøn i fællesskab gjorde dem kede af det. Abdullah ibn Mas'ud (Raḍiyallāhu 'anhu) sagde: *"I Rasūlullāhs tid var det kun dem, man vidste var hyklere (Munāfiqīn), der ikke deltog i Ṣalāh i Jama'ah."*

Kære muslimer!

Masājid er ikke kun steder for Ṣalāh, men også for Īmān, 'Ilm, kultur og fællesskab. Da Profeten (ﷺ) udvandrede til Madinah, byggede han som det første Masjid Qubā'. Den var ikke kun et sted for Ṣalāh, men også et sted for læring, rådgivning, hjælp og broderskab. I Al-Qur'ān bliver vi mindet om, at: **"Kun dem, der tror på Gud og den yderste dag, opretholder moskéerne, udfører bønnen, betaler almisser og frygter kun Gud."** Og profeten (ﷺ) siger: *"Den, der bygger en Masjid for Allah, får et palads i Jannah."* Når vi læser beretninger som denne forstår vi, at det er en velsignet gerning at bygge og opretholde Masājid til bøn og læring. Kære

brødre!

Der er en stor Barakah ved at bede sammen. Ṣalāh i Jama'ah samler hjerterne og styrker broderskabet. Rig og fattig, ung og gammel, chef og medarbejder står side om side på samme række – alle er lige foran Allah (Subḥānahu wa Ta'ālā). Ṣalāh i Jama'ah betyder enhed og fællesskab. Det lærer os disciplin og orden, og giver balance og regelmæssighed i livet. Blandt andet gennem overholdelse af Ṣalāh-tider.

Kære Jama'ah!

Fællesbøn er et tegn på Īmān. Men i dag holder mange muslimer sig væk fra moskéen og Masājid uden gyldig grund. Nogle udsætter Ṣalawāt (bønnerne) igen og igen og gør det til en vane. Vores Profet (ﷺ) sagde, at et af de tydeligste tegn på hykleri er at blive væk fra Ṣalāh i Jama'ah. I Al-Qur'ān beskrives de, som **"dem, der rejser sig modvilligt, når de bliver kaldt til bøn."** Møder, arbejde og aftaler må og kan aldrig være vigtigere end Ṣalāh. Når vi hører Adhān (dvs. kaldet til bøn), bør vi tage en pause fra vores verdslige gøremål og vende os mod Allah ('Azza wa Jal).

Kære troende!

Husk: en moské udgøres ikke kun af imamen, men også menigheden (dvs. Jama'ah). En Masjid uden en Imam mangler retning, og en Masjid uden en Jama'ah mangler Rūḥ (sjæl). Uden de bedende bliver moskéen bare sten og beton – men med Jama'ah bliver den et levende sted fyldt med Īmān. Lad os derfor ikke forsømme Ṣalāh i Jama'ah. Lad os ligeledes tage vores børn med i Masjid, så de lærer at elske moskéen og fællesskabet.

Brødre!

Sidst, men ikke mindst, lad os In shā' Allāh genoplive glæden ved at bede sammen.

Ya Allah, bind vores og vores afkoms hjerter til dine hjem, og forøg vores kærlighed til Masājid. Amin!